

INGRES ARCYBISKUPA
ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO
DO KATEDRY POZNAŃSKIEJ

1 MAJA 2025

Redakcja:

ks. Daniel Trocholepsy

ks. Jurand Żeliński

Komentarze: ks. Krystian Sammler

Korekta: Małgorzata Szewczyk

Śpiew: Poznański Chór Katedralny pod dyrekcją ks. Szymona Bajona

Organy: Jacek Pupka

Kwartet dęty:

Piotr Rausz – puzon

Krzysztof Sala – trąbka

Paweł Szafran – róg

Paweł Zadrożniak – trąbka

Druk i oprawa:

ART&PRINT

ul. Radowita 19, 61-063 Poznań

drukarnia@artprint.pl

Wydawca: Kuria Metropolitalna w Poznaniu

Poznań 2025

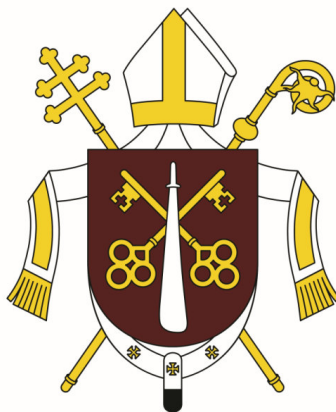
Czwartek 1 maja 2025 r.
Wspomnienie św. Józefa Rzemieślnika

INGRES
ARCYBISKUPA METROPOLITY POZNAŃSKIEGO
ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO

DO BAZYLIKI ARCHIKATEDRALNEJ
PW. ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA
W POZNANIU

Katedra w Poznaniu, godz. 11

ZARYS HISTORII ARCHIDIECEZJI POZNAŃSKIEJ

Początki Kościoła Poznańskiego sięgają 968 roku, czyli ustanowienia biskupstwa w Poznaniu – pierwszego w Polsce i obejmującego całe państwo – które było wprost zależne od Stolicy Apostolskiej. Wtedy do Poznania przybył biskup Jordan, pierwszy biskup poznański, który zapoczątkował historię polskiej hierarchii kościelnej. Diecezja poznańska w 1000 roku nie została poddana nowo utworzonej, pierwszej w Polsce metropolii gnieźnieńskiej, została włączona w jej granice dopiero około 1075 roku.

Mocą bulli *De salute animarum* papieża Piusa VII z 1821 roku, nadającej nową organizację Kościołowi katolickiemu w państwie pruskim, połączono diecezję poznańską z archidiecezją gnieźnieńską

unią personalną na zasadzie równorzędności. Diecezja poznańska została podniesiona do rangi archidiecezji. W 1992 roku mocą bulli *Totus Tuus Poloniae Populus* utworzono diecezję kaliską, stanowiącą diecezję sufraganalną metropolii poznańskiej. Do najdawniejszych parafii archidiecezji poznańskiej należą obok Poznania m.in.: Oborniki, Przemęt, Zbąszyń, Kościan, Śrem.

Kapituła katedralna poznańska została powołana już w X wieku. Najliczniejsza była zapewne w XVI wieku, kiedy to składała się z 10 prałatów i 34 kanoników gremialnych. Obecnie Kapitułę katedralną w Poznaniu tworzy 12 kanoników gremialnych.

Funkcjonowanie archidiecezji wspierają centralne instytucje, wśród których trzeba wymienić Kurię Metropolitalną i Metropolitalny Sąd Duchowny, a także Wydział Teologiczny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Arcybiskupie Seminarium Duchowne. Istnieje także Archiwum Archidiecezjalne oraz Muzeum Archidiecezjalne.

Duchowieństwo, szczególnie biskupi poznańscy, często sprawowało mecenat kulturalno-oświatowy. Najistotniejszym w tej dziedzinie dokonaniem było niewątpliwie założenie w 1519 roku przez biskupa Jana Lubrańskiego Akademii (*Academia Lubransciana*), zorganizowanej na wzór uniwersytetu.

Szczególny okres w działalności Kościoła Poznańskiego przypada na czasy zaborów, kiedy to władze pruskie rozpoczęły politykę germanizacyjną wobec ludności polskiej. W Wielkopolsce było to ściśle połączone z obroną katolicyzmu i polskości. Okres ten przeszedł do historii pod nazwą Kulturkampf.

Druga połowa XIX i początek XX wieku odznaczały się również szczególną aktywnością duchowieństwa, które łączyło obowiązki duszpasterskie z działalnością posłów, redaktorów czy publicystów, służąc sprawie narodowej z wielkim poświęceniem. Duchowieństwo Wielkopolski aktywnie uczestniczyło w walkach narodowowyzwoleńczych (niemal masowo w powstaniu wielkopolskim 1918/1919 roku), w pracach organicznych (kierując towarzystwami przemysłowymi, spółkami kredytowo-oszczędnościowymi, kółkami rolniczymi, czytelniami ludowymi itp.) oraz zabiegało o sprawy narodowe, także na forum parlamentarnym.

Stabilizacja życia kościelnego w okresie międzywojennym to zasługa rezydującego w Poznaniu kardynała Augusta Hlonda. To on unowocześnił i pogłębił pracę duszpasterską Kościoła w Polsce.

Okupacja hitlerowska (1939–1945) stanowiła kolejne tragiczne doświadczenie dla archidiecezji. Władze okupacyjne zarządziły zamknięcie katedry oraz niemal wszystkich kościołów. Świątynię ograbiono ze sprzętu liturgicznego. Wymordowano 240 kapłanów

diecezjalnych. Katechizacja dzieci i młodzieży była zakazana. Organizację kościelną archidiecezji starał się podtrzymywać, przebywający w areszcie domowym, biskup Walenty Dymek, sufragan poznański. Po zakończeniu działań wojennych Walenty Dymek, już jako arcybiskup, podjął starania o odbudowę seminarium, katedry i całego Ostrowa Tumskiego. Troszczył się również o odnowę życia religijnego i parafialnego w całej archidiecezji. Podjęte przez niego dzieło odnowy archidiecezji kontynuował od 1957 roku jego następca, arcybiskup Antoni Baraniak. Jako pasterz archidiecezji poznańskiej zorganizował on m.in. poznańskie obchody milenijne z udziałem Episkopatu Polski oraz przeprowadził I Synod Archidiecezjalny (1968). Po śmierci arcybiskupa Antoniego Baraniaka, papież Jan Paweł I mianował 23 września 1978 roku arcybiskupem metropolitą poznańskim arcybiskupa Jerzego Strobę. Czas jego pasterzowania to przede wszystkim budowa kościołów i tworzenie wielu nowych parafii. Historycznym wydarzeniem dla archidiecezji poznańskiej była pierwsza wizyta papieża Jana Pawła II w Poznaniu, w dniu 20 czerwca 1983 roku, połączona z beatyfikacją Matki Urszuli Ledóchowskiej, oraz druga wizyta papieża Polaka w Poznaniu, podczas której odbyło się spotkanie młodzieży z papieżem 3 czerwca 1997 roku pod pomnikiem Poznańskich Krzyży na placu Adama Mickiewicza.

HISTORIA KATEDRY W POZNANIU

Bazylika Archikatedralna pw. Apostołów Piotra i Pawła, położona na wyspie Ostrów Tumski w Poznaniu, otoczonej korytem Warty i Cybiny, jest sercem Kościoła Poznańskiego.

Poznańska katedra (siedziba pierwszego w Polsce biskupa) sięga samych początków chrześcijaństwa w Polsce – drugiej połowy X wieku. Na miejscu obecnej katedry gotyckiej w 968 roku zbudowano pierwszy kościół katedralny pw. św. Piotra, który był murowany. Po zniszczeniu preromańskiej świątyni (w latach 1034–1038) powstał nowy kościół katedralny, także murowany. Katedra romańska, przebudowana w XIII wieku, została zastąpiona gotyką, wzniesioną w XIV i XV wieku. Była to budowla okazała, z nowym prezbiterium i wieńcem kaplic. Strawił ją jednak pożar w 1622 roku. Odbudowanej katedrze nadano w całości znamiona baroku. Po pożarze w 1772 roku katedra otrzymała nowy wystrój wnętrza i elewację frontową w stylu neoklasycznym, przebudowaną w końcu XVIII wieku. Tak przetrwała do wybuchu drugiej wojny światowej. Ostatni pożar katedry (15 lutego 1945 roku) zniszczył ją w 65 procentach.

Po zakończeniu działań wojennych, z inicjatywy arcybiskupa Walentego Dymka, rozpoczęto odbudowę świątyni, zachowując wszystkie cechy gotyckiej katedry z pierwszej połowy XV wieku.

Poświęcenie odbudowanej katedry odbyło się w przeddzień uroczystości Apostołów Piotra i Pawła w dniu 28 czerwca 1956 roku. Pod nieobecność chorego arcybiskupa Walentego Dymka uroczystościom przewodniczył biskup Franciszek Jedwabski.

Prawdziwym klejnotem katedry jest wielki ołtarz – poliptyk – dzieło wybitnych mistrzów śląskich z przełomu XIV/XV wieku, pochodzący prawdopodobnie z warsztatu wrocławskiego.

Złota Kaplica, która swój obecny kształt otrzymała w latach 1836–1837, jest urządzona w stylu bizantyjskim jako Mauzoleum Królewskie pierwszych władców Polski. Wieniec dwunastu kaplic katedry, oprócz Złotej Kaplicy, tworzą: kaplica św. Marcina, św. Józefa, św. Cecylii, św. Franciszka Ksawerego, Najświętszego Sakramentu, Matki Boskiej Częstochowskiej i św. Stanisława Kostki, Serca Jezusowego, Świętej Trójcy, św. Jana Kantego i św. Stanisława. Papież Jan XXIII, podnosząc katedrę poznańską w 1963 roku do godności Bazyliki Mniejszej, nazwał ją „ozdobą Poznania”. W dniu 20 czerwca 1983 roku progi tej najstarszej w Polsce katedry przekroczył Ojciec Święty Jan Paweł II. Obecność w tej świątyni papieża potwierdziła tysiącletni związek kościoła katedralnego i całego miasta z Rzymem i Apostołami Piotrem i Pawłem, którzy są patronami Poznania i tej świątyni.

PASTORAŁ ARCYBISKUPÓW POZNAŃSKICH

OPIS PASTORAŁU

Pastorał z herbem Poznania (tzw. poznański) należy do najdos-
tojniejszych, najbardziej reprezentatywnych pastorałów. Został
wykonany dla arcybiskupa Walentego Dymka około 1946 roku przez
jedną z najlepszych w owym czasie pracowni brązowniczych,
warszawską firmę „Bracia Łopieńscy”. Trzon pastorału wykonany
jest z grubo srebrzonego mosiądzu, na którym w środkowej części
znajdują się cechy złotnicze: znak wytwórcy i próba srebra. Krzywaśń
natomiast odlana została z czystego srebra i ozdobiona jest dekoracją
w kształcie wici roślinnej (liść akantu) z giętej, srebrnej i pozłoczonej
blachy. Wewnątrz krzywaśni znajduje się pełnoplastyczny, jedno-
stronny herb Poznania także odlany ze srebra i złożony. Herb na
pastorale przedstawia fragment muru obronnego z trzema basztami
i otwartą bramą, mające symbolizować fakt, że Poznań posiada prawa
miejskie. W bramie znajdują się skrzyżowane klucze, nad którymi
widnieje złoty, równoramienny krzyż (grecki). Na środkowej,
najwyższej baszcie wspiera się tarcza gotycka z wizerunkiem orła. Na
bocznych basztach stoją patronujący stolicy Wielkopolski święci Piotr
i Paweł. Apostołowie widnieją ze swymi atrybutami: św. Piotr –
z kluczami, a św. Paweł – z mieczem. Poznań swoich patronów
zawdzięcza katedrze. Katedra poznańska otrzymała bowiem
patronów katedry rzymskiej.

ARCYBISKUP ZBIGNIEW ZIELIŃSKI
– METROPOLITA POZNAŃSKI

ŻYCIORYS ARCYBISKUPA METROPOLITY

Arcybiskup Zbigniew Jan Zieliński urodził się 14 stycznia 1965 roku w Gdańsku, w rodzinie Ruperta i Teresy z domu Karczewskiej. Sakrament chrztu przyjął w parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gdańsku. W 1985 roku rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Gdańskim Seminarium Duchownym. 18 maja 1991 roku przyjął święcenia kapłańskie w konkatedralnej Bazylice Mariackiej w Gdańsku z rąk biskupa Tadeusza Gocłowskiego.

Pracował jako wikariusz w parafii pw. Matki Bożej Bolesnej w Gdańsku (1991–1999). W latach 1991–1993 pełnił funkcję kapelana Zakładu Karnego w Gdańsku-Przeróbce. W latach 1999–2000 był wikariuszem w parafii archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie. 9 czerwca 2000 roku otrzymał nominację na dyrektora Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej Gdańskiej. Został włączony do Archidiecezjalnej Rady Duszpasterskiej i Komisji Głównej III Synodu Gdańskiego (2001).

W latach 1997–2004 współpracował z TVP Gdańsk oraz Radiem Plus. W 1999 roku uczestniczył w przygotowaniach pielgrzymki Jana Pawła II na Wybrzeże. W 2004 roku został mianowany proboszczem parafii pw. św. Michała Archaniola w Sopocie. Był także członkiem Rady Kapłańskiej i Kolegium Konsultorów Archidiecezji Gdańskiej.

Po uzyskaniu doktoratu na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie rozpoczął pracę jako wykładowca teologii pastoralnej w Gdańskim Seminarium Duchownym (2002), a w roku akademickim 2004/2005 podjął wykłady z socjologii religii na Uniwersytecie Gdańskim.

W 2005 roku otrzymał godność kanonika Kapituły Archikatedralnej Gdańskiej. W 2007 roku został mianowany proboszczem parafii archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie i dziekanem dekanatu Gdańsk-Oliwa. Pełnił funkcję Duszpasterza Archidiecezjalnej Kościelnej Służby Mężczyzn *Semper Fidelis* i Diecezjalnego Duszpasterza Pracowników Gospodarki Leśnej i Myśliwych. W 2007 roku otrzymał od papieża Benedykta XVI godność Kapelana Jego Świątobliwości. 8 stycznia 2013 roku został mianowany prepozytem Kapituły Archikatedralnej w Gdańsku-Oliwie.

27 października 2014 roku został mianowany proboszczem konkatedralnej Bazyliki Mariackiej i parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Gdańsku.

26 września 2015 roku Ojciec Święty Franciszek mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji gdańskiej ze stolicą tytularną Medeli (obecnie na terenie Tunezji). Świecenia biskupie otrzymał 24

października 2015 roku w bazylice archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa *Ut unum sint* (Aby byli jedno).

10 marca 2022 roku papież Franciszek przeniósł go na urząd biskupa koadiutora diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, który objął 16 marca 2022 roku. 2 lutego 2023 roku, po przyjęciu przez papieża rezygnacji biskupa Edwarda Dajczaka, objął kanonicznie urząd biskupa diecezjalnego. Ingres do katedry pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Koszalinie odbył 4 marca 2023 roku, a dzień później do bazyliki konkatedralnej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu.

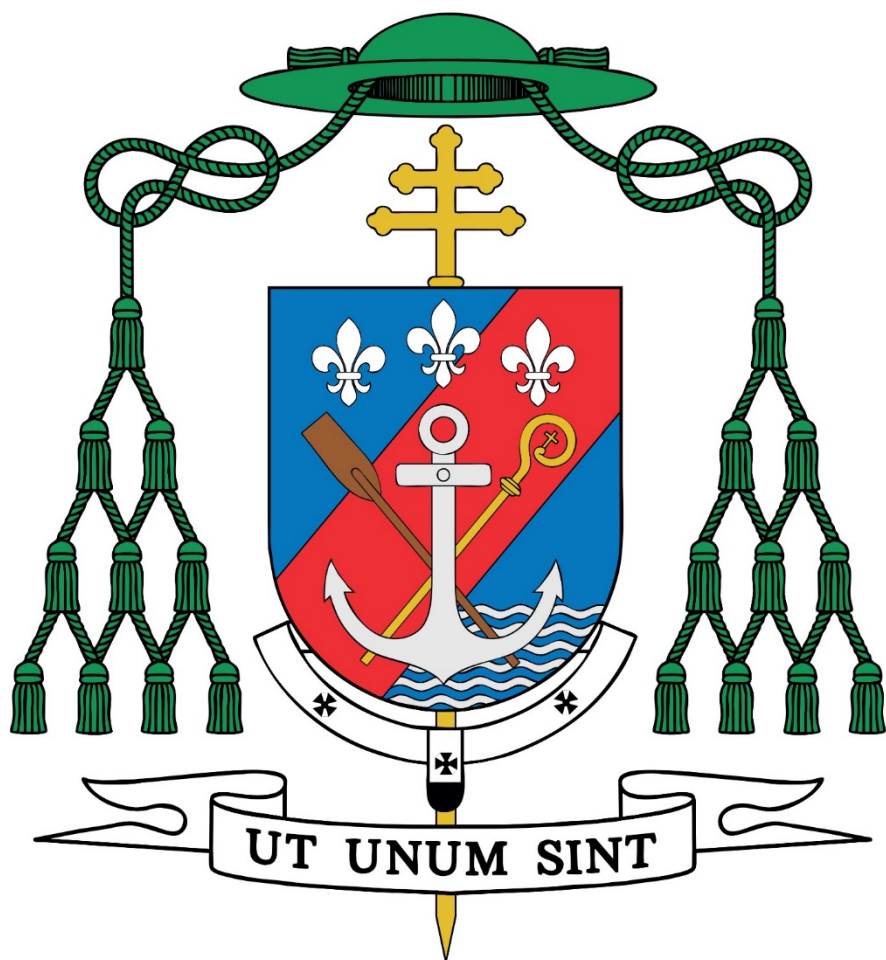
24 lutego 2024 roku został ogłoszony administratorem apostolskim *sede vacante* archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej. Posługę tę zakończył 13 września 2024 roku, w dniu ogłoszenia nowego metropolity szczecińsko-kamieńskiego.

19 marca 2025 roku została ogłoszona decyzja papieża Franciszka o mianowaniu biskupa Zbigniewa Zielińskiego arcybiskupem metropolią poznańskim.

W Konferencji Episkopatu Polski:

- sekretarz Rady ds. Społecznych KEP,
- członek Komisji Rewizyjnej KEP.

HERB ARCYBISKUPA ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO

OBJAŚNIENIE HERBU

Tłem herbu są dwa kolory: niebieski i czerwony. Za tarczą znajduje się podwójny patriarchalny krzyż – atrybut arcybiskupa. Pod tarczą umieszczony jest paliusz – atrybut metropolity. Poniżej – wstęga z motto UT UNUM SINT: *Aby byli jedno*, zaczerpniętym z Ewangelii według św. Jana (17,21).

1. Kolor niebieski kieruje nasz wzrok ku niebu, ku wiecznej szczęśliwości. Nawiązuje do takich wartości jak cierpliwość i opanowanie żywiołu wody, gdy fale morskie są spokojne, oraz dynamizmu, gdy się wznoszą. Kolor niebieski symbolizuje nadzieję oraz odnosi się do przyszłości, która jest w rękach Boga. Kolor czerwony przywołuje na myśl miłość, oddanie i ofiarę. Kolor czerwony to także zwrócenie uwagi na obecność Ducha Świętego wpisana w posługę pasterzy Kościoła.

2. Pośrodku herbu widnieje krzyż w kształcie kotwicy. Symbol ten ma przypominać, że krzyż Chrystusa jest źródłem niezawodnej nadziei. Kotwica jest symbolem stabilności, a więc mocnego trwania w wierze, oraz symbolem bezpieczeństwa, zakotwiczenia w bezpiecznym porcie, co z kolei stanowi fundament pod budowę między-ludzkiej jedności.

3. Pod kotwicą zostały umieszczone wiosło i pastorał. Wiosło odnosi się bezpośrednio do Świętego Wojciecha, Patrona Polski, który przez

Poznań i Gniezno dotarł łodzią do Prus, aby tam głosić Ewangelię. To podczas tej misji jeden z pogan uderzył biskupa Wojciecha wiosłem w plecy. W tym kontekście stało się ono narzędziem męki. Ból i cierpienie poniesione z miłości do Chrystusa uzdalniają do poświęcenia i dawania autentycznego ewangelicznego świadectwa.

4. Wiosło w ręku biskupa Wojciecha stało się laską biskupią, pastorałem – symbolem Kościoła zgromadzonego wokół swojego pasterza. Drugi symbol, pastorał, jest znakiem ojcowskiej troski o owczarnię. Biskup jest pasterzem, jest przewodnikiem prowadzącym swą trzodę do bezpiecznego portu zbawienia. Wiosło i pastorał stają się więc symbolami wysiłku i duchowej pracy, ciągłego wypływania na głębię.

5. To z miłości do Boga i do Kościoła Święty Wojciech poniósł śmierć męczeńską w 997 roku, kiedy to na ziemiach polskich istniało jedynie biskupstwo w Poznaniu. To przykład jego poświęcenia zrodził wiarę ludu, która od wieków umacnia się poprzez posługę Kościoła. Jest to także żywa wiara mieszkańców Wielkopolski, którzy wyznają Boga, zachowując święte tradycje naszych przodków.

6. Powyżej krzyża-kotwicy zostały umieszczone trzy białe lilie. Lilia jest symbolem piękna i czystości. Nawiązuje do Najświętszej Maryi Panny, od wieków czczonej jako *Stella Maris* – Gwiazda Morza. Kształt lilii przypomina kompas wskazujący drogę. Trzy lilie są

ponadto symbolem Trójcy Świętej, opieki Boga Trójjedynego nad nami.

7. Całość herbu zwieńczona jest zielonym galero ze sznurami po każdej stronie, na których znajduje się po 10 chwostów – atrybut arcybiskupa. Kolor zielony nawiązuje do dobrego pasterza, który wiezie swe owce na zielone pastwiska (Ps 23). Zieleń przywołuje na myśl nieskażoną doktrynę, którą dobrzy pasterze winni karmić powierzona sobie owczarnię.

PRZYGOTOWANIE DO CELEBRACJI

Formularz Mszy św. za kościół diecezjalny (Mszał Rzymski s. 116’’).
Części stałe z Mszy: *Missa de Angelis* (w opr. O. Sperlinga i W. Menschicka).

Z rezydencji arcybiskupów poznańskich wyrusza procesja ze ścisłą koncelebrą (kardynałowie, arcybiskupi, biskupi i biskupi pomocniczy archidiecezji poznańskiej). Na końcu idą: abp senior Stanisław Gądecki, abp Zbigniew Zieliński i abp Antonio Guido Filipazzi, Nuncjusz Apostolski w Polsce.

PRZYJĘCIE ARCYBISKUPA W DRZWIACH KOŚCIOŁA KATEDRALNEGO

W drzwiach katedry bp Grzegorz Balcerek, prepozyt Kapituły katedralnej, podaje abp. Zbigniewowi Zielińskiemu krucyfiks do ucałowania, kropidło z wodą pobłogosławioną do przeżegnania się. Arcybiskup kropi lud wodą pobłogosławioną.

Wykonywana jest *Fanfara na Ingres Abp. Zbigniewa Zielińskiego do Katedry Poznańskiej* – muz. J. Pupka.

PROCESJA DO OŁTARZA

Ścista koncelebra zajmuje w prezbiterium wyznaczone miejsca przed tryptykiem, Kapituła katedralna w stallach, poznańscy biskupi pomocniczy i bp Zdzisław Fortuniak w stallach biskupich. Pozostali kapłani w wolnych miejscach w prezbiterium i w prześwitach.

Poznański Chór Katedralny śpiewa *Tu es Petrus* (muz. ks. W. Gieburowski).

OBRZĘDY WSTĘPNE

Arcybiskup Nuncjusz po oddaniu czci ołtarzowi rozpoczyna Mszę świętą jak zwykle.

GC W imię Ojca i Syna, ✠ i Ducha Świętego.

W. Amen.

GC Pokój z wami.

W. I z duchem twoim.

Następuje komentarz, a po nim słowo powitania do zgromadzonych kieruje arcybiskup senior Stanisław Gądecki.

ODCZYTANIE BULLI I OBJĘCIE KATEDRY

Po słowie powitania następuje komentarz, a po nim odczytanie bulli nominacyjnej. Po jej ogłoszeniu lud wykonuje aklamację:

W. Bogu niech będą dzięki.

Arcybiskup Nuncjusz zaprasza Arcybiskupa Metropolite Poznńskiego, aby zasiadł na katedrze biskupiej. Zgodnie ze zwyczajem czyni, to przekazując Metropolicie Poznańskiemu pastorał, który uprzednio podaje mu Arcybiskup Senior.

Przewodniczenie celebracji obejmuje Arcybiskup Metropolita Poznański, który udaje się do katedry, na której zasiada i pozostaje przez chwilę w postawie siedzącej, podczas gdy chór wykonuje śpiew *Gloria Patri et Filio...* z *Misericordias Domini* (muz. H.J. Botor).

Następnie, zgodnie ze zwyczajem, biskupi pomocniczy i biskup pomocniczy senior, przedstawiciele prezbiterium, osób konsekrowanych i wiernych świeckich podchodzą do Arcybiskupa Metropolity i składają mu wyrazy oddania i szacunku.

Podczas homagium chór śpiewa *Ut unum sint* (muz. ks. Sz. Bajon).

Opuszcza się akt pokuty.

Hymn *Chwała na wysokości*

Missa de Angelis (opr. muz. O. Sperling)

Celebrans:

Lud:

G lo-ri-a in excél-sis De-o. Et in terra pax homí-ni-bus
bo-nae vo-luntá-tis.

Chór: Laudámus te.

Lud:

 Be-ne-dí-cimus te.

Chór: Adorá-mus te.

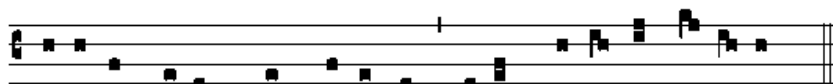
Lud:

Glo-ri-fi-cá-mus te.

Chór: Grátias á-gi-mus tibi pro-pter ma-gnam gló-ri-am tu-am.

Lud:

Dó-mi-ne De-us, Rex cae-lés-tis, De-us Pa-ter om-ní-po-tens.

Chór: Dó-mi-ne Fi-li Uni-gé-ni-te, Ie-su Chri-ste.

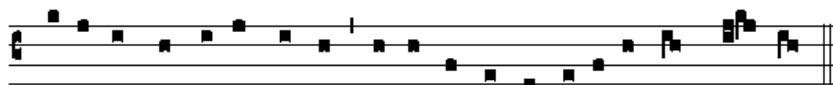
Lud:

Dó-mi-ne De-us, Ag-nus De-i, Fí-li-us Pa-tris.

Chór: Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis.

Lud:

Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, sú-sci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem no-stram.

Chór: Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.

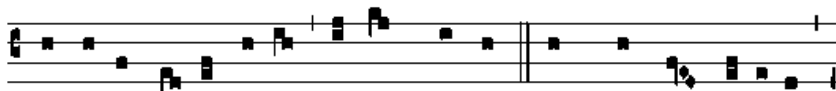
Lud:

Quó-ni-am tu so-lus sanctus.

Chór: Tu solus Dóminus.

Lud:

Tu so-lus Al-tis-simus, Iesu Chri-ste. Cum Sancto Spi-ri-tu,

in gló-ri-a De-i Pa-tris.

Chór: Amen.

Główny celebrans wzywa do modlitwy:

KOLEKTA

Módlmy się.

Boże, Ty we wszystkich Kościołach rozproszonych na ziemi objawiasz jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół, † spraw, aby Twój lud zjednoczony ze swoim pasterzem i zgromadzony w Duchu Świętym przez Ewangelię i Eucharystię * był obrazem Kościoła powszechnego i znakiem obecności Chrystusa w świecie.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Jesteście świątynią Boga

1 Kor 3, 9b-11.16-17

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia,

Jesteście uprawną rolą Bożą i Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest świętą, a wy nią jesteście.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Psalm responsoryjny

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 95 (94), 1-2.4-5.6-7ab (R.: por. 2)

Refren: Stańmy z radością przed obliczem Pana.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu *

wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia,

stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *

radośnie śpiewajmy Mu pieśni.

R. Stańmy z radością przed obliczem Pana.

W Jego ręku głębiny ziemi, *

szczyty gór do Niego należą.

Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *

i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

R. Stańmy z radością przed obliczem Pana.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go, padając na twarze, *

zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.

Albowiem On jest naszym Bogiem, *

a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

R. Stańmy z radością przed obliczem Pana.

Aklamacja przed Ewangelią
m.: J. Pupka

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja.

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.

Ja jestem z wami przez wszystkie dni
aż do skończenia świata.

Aklamacja: Alleluja.

EWANGELIA

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody

Mt 28, 16-20

✠ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

W. Chwała Tobie, Panie.

Po zmartwychwstaniu Chrystusa jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili.

Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha

Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem.
A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Aklamacja: Alleluja.

(✠ Błogosławieństwo księgą Ewangelii)

HOMILIA

MODLITWA POWSZECHNA

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

*W czasie przygotowania darów śpiewana jest pieśń – **Jeden chleb co zmienia się w Chrystusa ciało** (ks. S. Ziemiański).*

MODLITWA NAD DARAMI

Składając Ofiarę, która nam przypomina niezmierzoną miłość Twojego Syna, † pokornie prosimy Cię, Boże, * aby przez posługę Kościoła dzieło zbawienia było owocne dla całego świata. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

PREFACJA

8. Prefacja na niedziele zwykłe

Jedność Trójcy źródłem jedności Kościoła

GC Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

GC W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

GC Dzięki składamy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

GC Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojciec niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże.

Ty przez krew swojego Syna i moc Ducha Świętego * zgromadziłeś przy sobie swoje dzieci, * które grzech oddalił od Ciebie, * aby Twój lud zjednoczony na wzór Trójcy Świętej * stał się Kościołem, Ciałem Chrystusa * i żywą świątynią Ducha Świętego * ku chwale Twojej nieskończonej mądrości.

Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów, * wysławiamy Ciebie z radością wołając:

Sanctus – Missa de Angelis (opr. W. Menschick; lud na przemian z chórem).

Lud:

VI

S an- ctus, Sanctus, San- ctus DÓ- mi- nus De- us

Sá- ba- oth.

Chór: Pleni sunt cali et terra glória tua.

Lud:

Ho-sáma in excél- sis.

Chór: Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Lud:

Ho-sán- na in excél- sis.

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Główny celebrans z rozłożonymi rękami mówi:

Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie, * bo przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, * mocą Ducha Świętego ożywasz i uświęcasz wszystko * oraz nieustannie gromadzisz lud swój, * aby na całej ziemi * składał Tobie ofiarę czystą.

Główny celebrans składa ręce i trzymając je wyciągnięte nad darami, mówi:

Pokornie błagamy Cię, Boże, * uświęć mocą Twojego Ducha te dary, * które przynieśliśmy Tobie,

składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc: aby się stały Ciałem + i Krwią * Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa,

składa ręce.

który nam nakazał spełniać to misterium.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

On bowiem tej nocy, której był wydany,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka.

Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął kielich * i dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie rozpoczyna aklamację:

GC Tajemnica wiary.

Lud odpowiada:

Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci.

Następnie z rozłożonymi rękami główny celebrans mówi:

Wspominając, Boże, * zbawczą mękę Twojego Syna, * jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, * oraz czekając na powtórne Jego przyjście, * składamy Ci wśród dziękczynnych modłów * tę żywą i świętą Ofiarę.

Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła * i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą. * Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna * i napełnieni Duchem Świętym, * stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie.

Pierwszy koncelebrans:

Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, * abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, * przede wszystkim z Najświętszą Dziewicą, Bogurodzicą Maryją, * ze Świętym Józefem, Jej Oblubieńcem, * ze świętymi Apostołami i Męczennikami, * i wszystkimi Świętymi, * którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

Drugi koncelebrans:

Prosimy Cię, Boże, * aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą * sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. * Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół * pielgrzymujący na ziemi; * a więc naszego Biskupa Zbigniewa, wszystkich biskupów świata, duchowieństwo * i cały lud odkupiony.

Wysłuchaj łaskawie modlitwy zgromadzonych tutaj wiernych, * którzy z Twojej łaski stoją przed Tobą. * W miłosierdziu swoim, o dobry Ojczy, * zjednocz ze sobą wszystkie swoje dzieci * rozproszone po całym świecie.

Przyjmij do swojego Królestwa naszych zmarłych braci i siostry * oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą,

Składa ręce.

przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

Główny celebrans bierze patenę z hostią i kielich i, podnosząc je, mówi:

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego,* wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Lud odpowiada:

Amen.

Gdy lud odpowie: Amen, główny celebrans stawia patenę i kielich na ołtarzu.

OBRZĘDY KOMUNII

GC Nazywamy się dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy, dlatego ośmielamy się mówić:

W. Ojciec nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

GC Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

W. Bo Twoje jest królestwo, i potęga, i chwała na wieki.

GC Panie Jezu Chryste, * w dniu zmartwychwstania pozdrowiłeś uczniów słowami: * Pokój wam.

Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

GC Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W. I z duchem twoim.

Diakon: Przekażcie sobie znak pokoju.

Śpiew *Agnus Dei* z *Missa de Angelis* (opr. W. Menschick).

Chór: Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:

Lud:

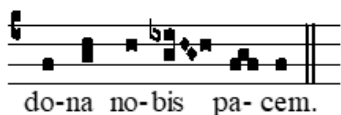
Chór: Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:

Lud:

Chór: Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:

Lud:

GC Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

W. Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Komentarz przed Komunią Świętą.

Komunii Świętej towarzyszą następujące śpiewy: *Ut omnes unum sint* (muz. H.J. Botor) i *Zwycięzca śmierci* (opr. ks. Sz. Bajon).

W czasie uwielbienia po Komunii Świętej śpiew hymnu *Te Deum poznańskie* (muz. ks. Z. Bernat, opr. J. Pupka).

Poznańskie *Te Deum*

Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - le lu - ja!

1. Chwal - my Pa - na wszy - scy, cześć i chwa łę Mu od daj - my.
2. Dzię - ki Ci skła da - my, Pa - nie Bo że wszech - mo gą - cy,

U - wiel - biaj - cie swe - go Zbaw - cę w nie - bie i na zie - mi,
któ - ry by - łeś, któ - ry je - steś, któ - ry trwasz na wie - ki,

u - wiel - biaj - cie swe - go Zbaw - cę w nie - bie i na zie - mi.
któ - ry by - łeś, któ - ry je - steś, któ - ry trwasz na wie - ki.

m.: ks. Z. Bernat

MODLITWA PO KOMUNII

GC Módlmy się.

Boże, Ty pokrzepiasz Kościół Ciałem swojego Syna i Twoim słowem, † udzielaj mu nieustannie swojej pomocy, * aby w nim trwały aż do końca: prawdziwa wiara, świętość życia, braterska miłość i duch modlitwy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Słowo Nuncjusza Apostolskiego – abp Antonio Guido Filipazzi.

Słowo Przewodniczącego KEP – abp Tadeusz Wojda.

Słowo Metropolity Poznańskiego – abp Zbigniew Zieliński.

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

GC Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

GC Niech imię Pańskie będzie błogosławione.

W. Teraz i na wieki.

GC Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

W. Który stworzył niebo i ziemię.

GC Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec ✠ i Syn, ✠
i Duch ✠ Święty.

W. Amen.

Antyfona Regina Caeli.

Komentarz przed życzeniami i listami gratulacyjnymi.

Życzenia od kapłanów i osób konsekrowanych.

Życzenia od wiernych świeckich.

Odczytanie ewentualnych listów gratulacyjnych.

Po zakończonej liturgii będzie możliwość złożenia życzeń ks. abp. Zbigniewowi w Złotej Kaplicy.

W czasie procesji wyjścia wykonywane jest *Alleluja* z oratorium *Mesjasz* G.F. Haendla.

